Myrkkysieni

NSDAP/AO ESTLAND

MYRKKYSIENI

Alkuperäinen teos: Der Giftpilz
Ilmestyi ensi kertaa saksaksi vuonna 1938 Julius Streicherin Stürmer-Verlagin kustantamana.
Piirrokset: Philipp Rupprecht (taiteilijanimi Fips).
Nürnbergin näytösoikeudenkäynnissä sodan voittaneet rikolliset tuomitsivat kustantajan kuolemaan. Kirjan tekijälle määrättiin 10 vuoden vankeusrangaistus. Kuvittaja oli vankileirillä kolme vuotta. Tämä kaikki kertoo siitä samasta vaarasta, josta tämä kirja varoittaa.
Hyvä lukija – lue kirja huolellisesti läpi ja levitä sitä!
Julkaisija: NSDAP/AO ESTLAND

Ernst Hiemer

Myrkkysieni

Myrkkysieni

"Niin kuin myrkkysieniä on usein vaikeaa erottaa hyvistä sienistä, on usein hyvin vaikeaa huomata juutalaisten olevan kelmejä ja rikollisia..."

Äiti ja hänen pieni poikansa poimivat sieniä metsässä. Poika löytää joitakin myrkyllisiä sieniä. Äiti selitti hänelle, että on olemassa syötäviä ja myrkyllisiä sieniä, ja kun he olivat matkalla kotiin, hän sanoo:

"Katsos, Frans, ihmisten suhteen on maailmassa sama kuin sienten kanssa metsässä. On hyviä sieniä ja hyviä ihmisiä. Mutta on myös myrkyllisiä, huonoja sieniä ja huonoja ihmisiä. Ja meidän pitää olla huonojen ihmisten osalta yhtä varovaisia kuin myrkyllisten sienten osalta. Ymmärrätkö sinä sen?"

"Kyllä, äiti", Frans vastaa. "Ymmärrän, että huonoihin ihmisiin yhteydessä oleminen voi aiheuttaa ongelmia, aivan kuten myrkyllisten sienten syöminenkin. Jotkut ihmiset jopa kuolevat siksi!"

"Ja tiedätkö senkin, ketkä ovat niitä huonoja ihmisiä, myrkkysieni-ihmisiä?", äiti jatkoi.

Frans sanoo ylpeänä: "Tietysti minä tiedän ne, äiti! Ne ovat juutalaiset! Meidän opettajamme on usein puhunut meille niistä!"

Äiti kehuu poikansa nokkeluutta ja selvittää Fransille erilaisia myrkyllisten juutalaisten tyyppejä: juutalainen kauppamatkustaja, juutalainen tonttikeinottelija, kosher-teurastaja, juutalainen lääkäri, kastettu juutalainen ja niin edelleen.

"Miten tahansa he naamioituvatkin tai miten tahansa ystävällisesti he käyttäytyvät yrittäen tuhat kertaa vakuuttaa meidät muka hyvillä aikeillaan, et saa uskoa heitä! Juutalaiset ovat juutalaisia ja myös jäävät sellaisiksi! He ovat meidän kansallemme myrkkyä."

"Kuin myrkkysienet!" sanoo Frans.

"Aivan, lapseni! Kuten yksi ainoa sieni voi tappaa kokonaisen perheen, yksi ainoa juutalainen voi hävittää kokonaisen kylän, kokonaisen kaupungin, jopa kokonaisen kansan."

Frans ymmärsi. "Sano minulle, äiti, tietävätkö kaikki ei-juutalaiset, että juutalainen on vaarallinen kuin myrkkysieni?"

Äiti pudistaa päätään. "Valitettavasti eivät, lapseni. On miljoonia ei-juutalaisia, jotka eivät vieläkään tunne juutalaisia. Siksi meidän täytyy kertoa ihmisille juutalaisista ja varoittaa heitä.

Nuorisoamme tulee samoin varoittaa. Meidän poikiemme ja tyttöjemme pitää oppia tuntemaan juutalaiset. Heidän täytyy oppia, että juutalainen on kaikkein myrkyllisin sieni, mitä on olemassa. Niin kuin myrkyllisiä sieniä kasvaa kaikkialla, juutalaisiakin voi kohdata jokaisessa maailman maassa. Aivan kuten myrkkysienet johtavat usein todella hirveään onnettomuuteen, samoin juutalainen on onnettomuuden ja kurjuuden, sairauden ja kuoleman aiheuttaja."

Ihmisten pitää oppia tuntemaan juutalainen myrkkysieni. Heidän täytyy tunnistaa se vaara, jonka juutalainen meidän kansallemme ja koko maailmalle muodostaa. Heidän pitää oppia, että juutalaiskysymys koskee meitä kaikkia. Seuraavat tarinat kertovat meille totuuden erilaisista juutalaisista. Ne osoittavat meille, millaisia erilaiset juutalaisten hahmot ovat. Ne osoittavat meille juutalaisen rodun siveettömyydestä ja halpamaisuudesta. Ne näyttävät meille, mikä juutalainen todellisuudessa on:

Perkele ihmisen hahmossa!

Miten juutalaisen tunnistaa?

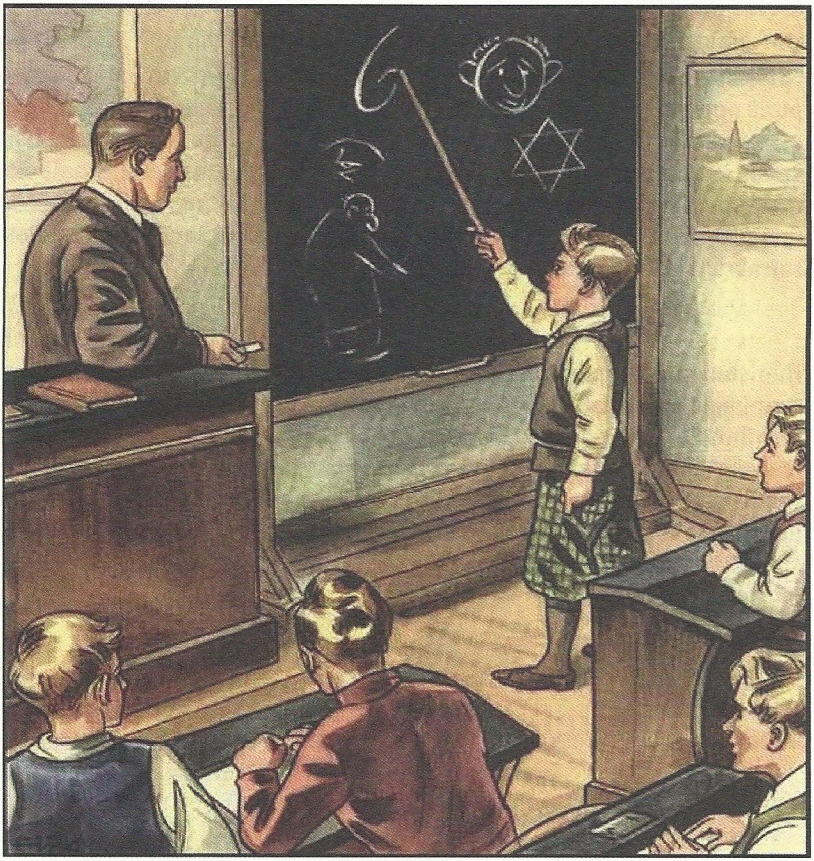

"Juutalaisen nenä on päästä käyrä. Se näyttää numero kuudelta..."

Poikakoulun seitsemäs luokka käsittelee kysymystä, miten juutalaisen voi tunnistaa. Opettaja Birkmann on piirtänyt taululle erilaisia piirroksia näyttääkseen niitä luokalle. Karl-poika seisoo taulun edessä, osoittaa karttakepillä piirrosta ja selittää:

"Ensinnäkin juutalaiset voi tunnistaa nenästään. Juutalaisen nenä on koukun mallinen. Se näyttää numero kuudelta. Siksi kutsummekin sitä kuuden malliseksi. Myös monilla ei-juutalaisilla on kaareva nenä. Mutta heidän osaltaan nenä on ylöspäin kaareva, ei alaspäin. Sillä ei ole mitään tekemistä juutalaisten nenän kanssa."

Opettajan rohkaisemana Karl näyttää, että huulet ovat toinen erottuva tunnus, ne ovat tavallista paksummat. Kulmat ovat tavallisesti paksummat ja vahvemmat kuin meillä. "Silmistä näkee, että juutalaisen luonne on valheellinen, petollinen."

Luokan paras oppilas Frits tulee taululle jatkamaan. Frits näyttää, että juutalaiset ovat tavallisesti keskipitkiä ja lyhytjalkaisia. Heidän kätensäkin ovat tavallisesti lyhyet. Monilla juutalaisilla on käyrät jalat ja he ovat lättäjalkaisia. Usein heillä on lievästi kalteva otsa. Me kutsumme sitä myös vetäytyväksi otsaksi. Monilla rikollisilla on sellainen otsa. Juutalaisten hiukset ovat tavallisesti tummat ja kiharat kuten neekereillä. Heidän korvansa ovat hyvin isot ja näyttävät aivan kahvikupin korvilta.

Oman panoksensa lisäävät vielä kaksi poikaa. Toinen käsittelee poikkeuksia, kuten esimerkiksi vaaleatukkaiset juutalaiset, toinen taas juutalaisten liikkumista ja puheen erityispiirteitä.

"Juutalainen puhuu lähes aina nenänsä kautta. Hänellä on usein vastenmielinen, makea haju. Hyvä nenä tuntee aina juutalaisen hajun."

Opettaja on tyytyväinen vastauksiin. Hän kääntää taulun ympäri. Takapuolella on seuraavat säkeet, jotka lapset lukevat ääneen:

Kun naaman näen juutalaisen,
Näen katseen paholaisen.
Se perkele uhkaa
Koko maailmaa.

Jotta nauttia voimme elämästä,
pois juutalaiset maasta tästä,
Nuoret yhdessä taistelkaa,
Juutalaisvaara poistakaa.

Miten juutalaiset tulivat meille?

”Katsokaa noita tyyppejä! Noita täitä viliseviä partoja! Noita likaisia ulkonevia korvia...”

"Katsokaa noita olentoja!" Frits huutaa. "Nuo pahaenteiset juutalaiset nenät! Täitä vilisevät parrat! Nuo likaiset, ulkonevat korvat! Käyrät jalat! Nuo lättäjalat! Nuo epäsiistit, saastaiset vaatteet! Katsokaa, miten he liikuttavat käsiään! Miten he kaupustelevat! Onko tuo se, millaisia ihmisten pitäisi olla!?"

"Ja millaisia ihmisiä?" Karl kysyi.

"He ovat kaikkein pahimman laatuisia rikollisia". Hän kuvailee niiden kaupustelua ja sitä, kun juutalaisilla on riittävästi rahaa, he pääsevät saastaisista vaatteistaan eroon, ajavat partansa, vapautuvat täistään, pukevat ylleen upeat vaatteet ja teeskentelevät, kuin eivät olisikaan juutalaisia.

"Saksassa he puhuvat saksaa ja käyttäytyvät siten, kuin olisivat saksalaisia. Ranskassa he puhuvat ranskaa ja teeskentelevät olevansa ranskalaisia. Italiassa he haluavat olla italialaisia, Hollannissa hollantilaisia, Amerikassa amerikkalaisia ja niin edelleen. Niin he leviävätkin koko maailmaan". Frits nauraa asialle ja sanoo, että kaikesta huolimatta juutalaisen voi aina paljastaa.

Karl nyökkää: "Tietysti, heidät voi tunnistaa, kun käyttää silmiään. Valitettavasti on kuitenkin yhä paljon ihmisiä, jotka sattuvat juutalaisen petoksen uhriksi."

Frits vastaa: "En minä ainakaan! Minä tunnen juutalaiset! Tiedän heistä yhden runonkin:

Nuo kirotut tulivat idästä,
Saastaiset, kuhisivat täistä.
He ovat muuttuneet melkoisesti,
Mutta muista - vain ulkoisesti!

Nyt he pukeutuvat niin kuin me
Olkaa siis varuillanne:
Silmät auki, se on muukalainen:
Kerran juutalainen – aina juutalainen!"

Mikä on Talmud?

"Talmudissa lukee: Vain juutalainen on ihminen. Ei-juutalaisia kansoja ei kutsuta ihmisiksi, niitä kutsutaan karjaeläimiksi. Ja koska meistä, juutalaisista, ei-juutalaiset ovat karjaeläimiä, kutsumme heitä nimellä goi."

Solly on kolmetoistavuotias. Hän on Langenbachista kotoisin olevan karjakauppias Blumenstockin poika. Langenbachissa ei ole juutalaista koulua. Siten Sollyn pitää käydä saksalaista koulua. Luokkatoverit eivät pidä Sollysta. Hän on raaka ja epäkohtelias. Riitoja on aina. Ja niiden aiheuttajana on aina Solly.

Tänään Sollyn ei tarvitse mennä kouluun, hänen pitää mennä käymään rabbin luona. Rabbi on juutalainen saarnaaja. Ja tämä saarnaaja haluaa tarkastaa, opiskeleeko Solly juutalaista uskonoppia huolellisesti. Rabbi haluaa tavata hänet synagogassa. Synagoga on juutalaisten kirkko. Solly astuu synagogaan ja kumartaa vanhalle miehelle, jolla on pitkäpartainen naama kuten todellisella paholaisella. Vanhus vie hänet lukupöydän luo, jolla on suuri ja paksu kirja. Se kirja on Talmud, juutalaisten salainen lakikirja.

Rabbi aloittaa tarkastuksen: "Solly, sinulla on ei-juutalainen opettaja ja kuulet päivittäin, mitä ei-juutalaiset sanovat, mitä he uskovat ja millaisten lakien mukaan he elävät."

Solly keskeyttää rabbin: "Kyllä, rabbi, kuulen sitä joka päivä, mutta se ei ole minun asiani, se ei kiinnosta minua. Minä olen juutalainen. Lait, joita minun pitää noudattaa, ovat kirjoitettuina Talmudissa ja ne eroavat ei-juutalaisten laeista täysin."

Rabbi nyökkää: "Oikein. Ja nyt haluan kuulla sinulta, mitä kaikkea siitä tiedät. Mainitse minulle pari sananlaskua tai sanontaa, jotka olet ei-juutalaisten koulussa kuullut."

Solly pohtii asiaa ja sanoo sitten: "Heillä on yksi sanonta: Työnketo ei ole häpeällistä!"

"Ja mitä he sillä tarkoittavat?" rabbi kysyy. "Ajattelevatko he, ettei ole häpeä, jos ihmisen pitää tehdä työtä? Uskommeko me, juutalaiset, sellaista?"

Solly vastaa: "Emme! Me, juutalaiset, emme usko niin. Talmud sanoo: työ on myrkkyä, sitä ei saa tehdä. Siksi me, juutalaiset, emme tee työtä, vaan toimimme lähinnä kaupustelun ja keinottelun parissa. Ei-juutalaiset on luotu työtä varten, Talmudkin sanoo niin. Erään rabbin opetuksen mukaan ei ole huonompaa ammattia kuin maanviljely, sen sijaan kaupustelu on paljon siedettävämpää."

Rabbi nauraa: "Olet oppinut paljon. Nyt näytän sinulle vielä yhden kappaleen, joka sinun pitää ehdottomasti oppia."

Hän avaa Talmudin ja näyttää Sollylle kappaleen, joka tämän täytyy oppia: "Ei-juutalaiset on luotu juutalaisia palvelemaan, heidän täytyy viljellä maata, kaivaa, kylvää, korjata sato, seuloa ja jauhaa vilja. Juutalaiset on luotu saamaan kaiken valmiina."

Rabbi jatkaa tarkastamista: "Mainitse minulle vielä pari ei-juutalaisten sanontaa."

Solly sanoo: "Ei-juutalaiset sanovat: ole aina rehellinen ja rehti, rehellisyys kestää pisimpään!"

"Mitä ei-juutalaiset sillä tarkoittavat?" rabbi kysyy.

"Se tarkoittaa, että aina tulee olla rehellinen, ei saa valehdella eikä pettää! Niin ei-juutalaiset ajattelevat. Talmudissa sen sijaan lukee: juutalaisia on kielletty pettää veljiään, mutta ei-juutalaisten pettäminen on sallittua. Kun lainaamme rahaa ei-juutalaisille, meidän tulee harjoittaa koronkiskontaa. Ryöstämisestä on opetettu: ei-juutalaiset eivät saa ryöstää toisiaan eivätkä juutalaisia. Juutalaiset sen sijaan saavat ryöstää ei-juutalaisia koska tahansa. Jos ei-juutalainen huomaa, että juutalainen on varastanut häneltä ja vaatii varastettua tavaraa takaisin, juutalaisen pitää yksinkertaisesti kiistää kaikki. Juutalainen tuomioistuin antaa hänelle sitten vapauttavan tuomion. Juutalaisten on sallittua ostaa varkaalta varastettua tavaraa, jos ne ovat peräisin ei-juutalaisilta. Se tarkoittaa, että varastetulla tavaralla voi käydä kauppaa ilman, että tehdään syntiä meidän jumalamme silmissä. Samin

salakuljetus ja veronkierto on meille, juutalaisille, sallittua. Talmud sallii ei-juutalaisten tulli- ja verovirkailijoiden pettämisen. Talmudin mukaan meille, juutalaisille, on sallittua varastaa niin kauan, kun otamme ei-juutalaisilta. Ilmaisu Mooseksen 10 käskystä: "Älä varasta!" viittaa siten vain varastamiseen juutalaisten kesken."

"Mitä se tarkoittaa?" rabbi kysyy.

Solly vastaa: "Petkuta ja varasta vain ei-juutalaisilta, älä koskaan juutalaisilta."

Rabbi kehuu tyytyväisenä: "Loistavaa, nyt haluan kuulla sinulta lisää Talmudin laeista."

Solly, joka on rabbin kehuista hyvin iloinen, lainaa Talmudia: "Juutalaisen on sallittua antaa ei-juutalaisessa oikeusistuimessa väärä vala. Sellaista valaa tulee aina pitää pakolla annetuksi. Silloinkin, kun juutalainen vannoo Jumalan nimeen, hän voi valehdella niin kauan, kun hän sydämessään torjuu valan. Talmudissa sanotaan edelleen: kauheudet kaikille kansoille, oh Juudas! Nostakaa kätenne ei-juutalaisia vastaan. Yllyttäkää heidän vihaansa ja antakaa sen virrata heidän itsensä päälle! Tappakaa ruhtinaat, jotka ovat juutalaisten vihollisia."

"Riittää", rabbi keskeyttää. Hän menee Sollyn luokse ja puristaa tämän kättä. "Sinä olet hyvä oppilas ja hyvä juutalainen. Ajattele aina sitä mitä Talmud sinulta vaatii. Talmudin opetukset ja lait ovat erittäin tärkeitä, samoin tärkeää on niiden noudattaminen. Tärkeämpiä kuin Vanha Testamentti, sillä ne ovat juutalaisen jumalan sanoja. Se, joka rikkoo lakia, ansaitsee kuoleman. Muista se koko elämäsi ajan! Kun noudatat lakia, liityt eräänä päivänä meidän raamattuisiemme seuraan taivaassa, aamen!"

Murha, valhe, varkaus,
Ryöstö, petos ja kavallus;

Se kaikki on juutalaisille sallittu.
Ja heidän lapsilleen opetettu.

Talmudissa kerrotaan tavat:
Joita juutalaiset rakastavat

Ajatustavan ja elämisen kaavat
Talmudista kaiken sen saavat.

Miksi juutalaiset antavat kastaa itsensä?

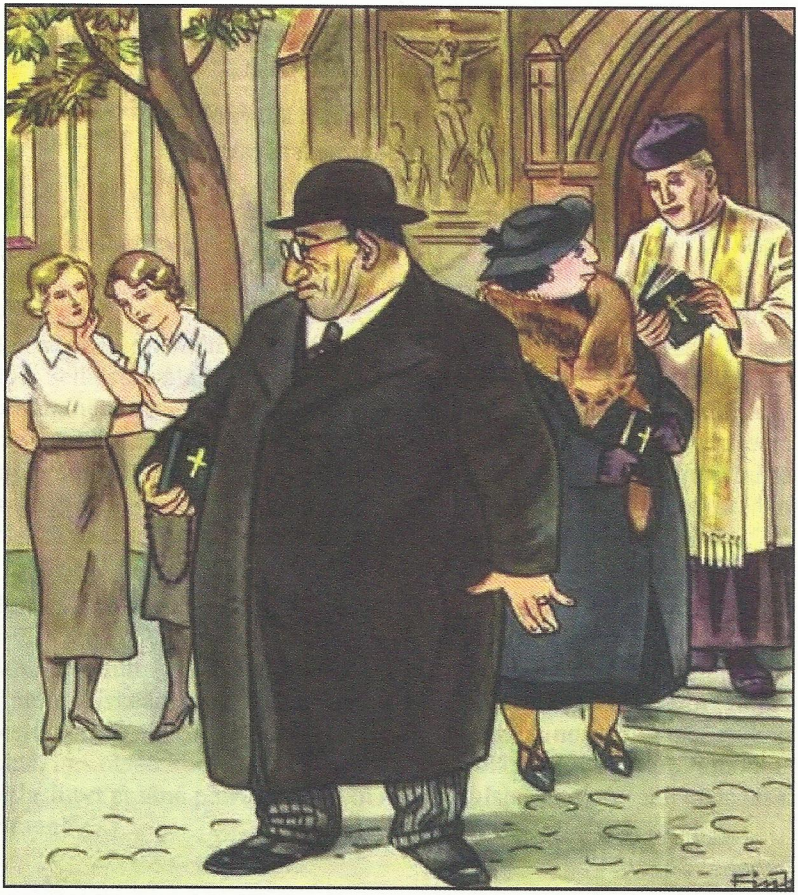

"Kastaminen ei tehnyt hänestä ei-juutalaista..."

Anne ja Grete kulkevat kirkon ohi ja näkevät juutalaiskaupustelija Goldbergin menossa Saara-vaimonsa kanssa kirkkoon.

Kirkon kohdalla Grete pysähtyy äkkiä.

"Anne, katso! Mitä nuo juutalaiset kirkossa tekevät?"

Anne naurahtaa. "Sen satun tietämään, Grete! Heidät kastetaan tänään."

Grete polkee vihaisena jalkaansa:

"En ymmärrä niitä pappeja, jotka vielä tänäänkin jatkavat juutalaisten kastamista. Sen tehdessään he sallivat kaikkien niiden rikollisten joukkioiden tulla meidän kirkkoomme."

Anne jatkaa: "Uskon, että vielä eräänä päivänä kristityt kiroavat ne papit, jotka ovat antaneet juutalaisten tulla kristillisiin kirkkoihin. Juutalaiset haluavat hävittää kirkot ja he tekevätkin sen, jos heidän sallitaan jatkuvasti häpäistä kirkkoja."

On olemassa sanonta:

Kun juutalainen haluaa kristityksi,

Voit tulla petetyksi,

Jos luulet, että hän voisi muuttua.

Ei – se onkin kirottua.

Kaste ei tee juutalaista paremmaksi!

Hän on ja jää saatanaksi.

Miten saksalainen talonpoika karkotetaan talostaan ja tilaltaan

"Isä, kun minulla kerran on maatila, en päästä juutalaista talooni lainkaan..."

On kuuma kesäpäivä, maanviljelijä niittää heinää. Hänen luokseen tulee hänen 11-vuotias poikansa Paul, joka tuo isalleen kannulla vettä ja lisäksi hieman leipää. Etäämpänä omilla maillaan seisoo heidän naapurinsa vaimonsa kanssa. Näiden luona keskustelemassa on vielä joku lihava, ilmiselvästi juutalaisen näköinen mies.

"Isä, mitä juutalainen naapurien luona tekee?" Paul kysyy.

Isä on jonkin aikaa vaitonainen, mutta sanoo sitten: "Poikani! Ensin juutalainen osti naapurilta eläimiä teuraaksi. Sitten hän tarjosi naapurille lainaa. Lainan panttina oli naapurin tila. Juutalainen petti naapuria hirveällä tavalla. Hän vaati lainasta kauheaa ylikorkoa ja ilmoitti sitten naapurilla, että haluaa saada lainaamansa rahan kerralla takaisin. Naapurilla ei ollut sellaista summan heti maksaa. Juutalainen panee nyt pantin myyntiin, ulosottomies tulee huomenna. Naapurin pitää vaimonsa ja seitsemän lapsensa kanssa poistua kotoaan ja tiluksiltaan."

Pikku-Paul on aivan järkyttynyt. Hänen silmänsä säihkyvät vihasta. "Millainen halpamainen juutalainen!" Sitten hän on jonkin aikaa hiljaa. Hän katselee juutalaista inhoten. Hän haluaisi lyödä vesikannun murskaksi tuon olennon päähän. Mutta mitäpä hän olisi voinut tehdä? Sekään ei auttaisi naapuria.

"Isä, kun kasvan isoksi ja minulla on oma tila, ajattelen aina meidän naapuria. Yksikään juutalainen ei saa koskaan astua minun talooni. Kirjoitan sen ovelle: "Juutalaisilta kielletty". Ja jos juutalainen sattuisi tulemaan sisään, heittäisin hänet saman tien ulos!"

Isä nyökkää: "Oikein, Paul! Yksi asia, jota ei saisi tehdä, on juutalaisten kanssa keskustelu. Juutalainen pettää meitä aina. Ne ottavat meiltä kaiken, mitä meillä on. Se täytyy jokaisen muistaa."

"Kyllä", pieni Paul sanoo. "Ja minä muistan ika, mitä opettaja meille joskus opetti:

Talonpoika rukoilee hiljaa,
Jumalani, anna viljaa!
Hallalta ja kadolta suojaa,
Sato meille turvaa.

Pahempi kuin kuivuus,
On juutalaisuus!
Tässä sinulle varoitus:
Juutalainen on kirous!"

Miten juutalaiset kauppiaat pettävät

”Emäntä, minulla on tänään sinulle jotain erityistä. Katso tätä kangasta! Sinulle, emäntä, siitä saisi mekon, jossa näytät paronittarelta, kreivittäreltä, kuningattarelta...”

Työpäivä on päättynyt! Maatalo on siivottu puhtaaksi. Emäntä valmistaa illallista. Vieras mies astuu sisään. Emäntä tuntee hänet, hän on juutalainen Levy. Juutalainen kaupustelija, joka vaeltaa kylästä toiseen, talosta taloon. Mieluummin emäntä olisi lähettänyt juutalaisen heti matkoihinsa, mutta Levy on oikea juutalainen – hän on niin pöyhkeä ja julkea, että äkkiä hän on jo astunut tavaroineen ruokapöydän luokse.

"Kaikkea, mitä sydän halajaa, on Levyllä myynnissä", juutalainen kehuu.

Emäntä torjuu kuitenkin hänen tarjouksensa.

Juutalainen ei luovuta ja näyttää kangastaan, joka on valmistettu puhtaimmasta villasta. "Tästä tulee teille leninki, armon rouva, jotta näyttäisitte paronittarelta, kreivittäreltä, kuningattarelta. Ja se ei ole kallis, sen voin teille sanoa."

Maatilan emäntä tuntee kuitenkin juutalaiset liian hyvin. "En osta teiltä mitään!" hän sanoo.

Juutalainen pakkaa kiroten tavaransa ja poistuu talosta. Hän lohduttaa itseään sillä, että on olemassa vielä muita maalaisia, joita on helppo petkuttaa.

Onnettomuus kohtaa kaikkia, jotka tällaiseen keskusteluun suostuvat. Nimittäin niillä, jotka ovat kerran päästäneet juutalaisen taloonsa, ei ole pelastusta.

Juutalainen kaupustelija
On huijari ja valehtelija.
Hänet tunnetaan valheistaan,
On parasta olla varuillaan.

Hän on pettänyt kaikkia,
Jotka ei muistaneet oppia:
Älä osta juutalaiselta,
osta vain kotimaiselta!

Hansin ja Elsen kokemus vieraasta miehestä

”Tässä, pikkuinen, on sulle jotain oikein makeaa! Mutta sitä varten teidän molempien pitää tulla mukaani...”

Else tulee mukanaan erä makeisia. Hans kysyy, mistä hän ne sai. "Sain ne yhdeltä vieraalta mieheltä. Mutta älä kerro äidille! Mies kielsi sen minulta ankarasti."

Hansia huvittaa. He sopivat, että menevät miehen luo yhdessä. Mies haluaa, että he molemmat lähtevät hänen mukaansa.

Hans epäilee – hän pohtii: "Mitä tuo mies meistä haluaa? Miksi meidän pitäisi lähteä hänen matkaansa?" Äkkiä hänet valtaa suuri kauhu.

"Sinä olet juutalainen!", Hans huudahtaa. Hän tarttuu sisareen ja he juoksevat niin nopeasti kuin jalat kantavat. Seuraavassa kadunkulmassa he törmäävät poliisiin. Hans kertoo tälle nopeasti tarinansa.

Poliisi hyppää moottoripyöränsä selkään ja tavoittaa vieraan miehen nopeasti. Juutalaisella on kohta käsiraudat ja hänet viedään vankilaan.

Päivää myöhemmin poliisi tulee lasten vanhempien luo. Poliisi kehuu Hansia siitä, että hän on rohkea poika.

Äiti antaa Hansille suuren palan suklaata ja opettaa pojalleen seuraavat säkeet:

Perkele kulkee kautta maamme,

Se on juutalainen, tietää saamme.

Kansoja murhaa ja kiduttaa

valkeita lapsia ahdistaa.

Se tahtoo pilata nuorisomme
Ja hävittää kansamme.

Kun juutalaista vältät
Onnellisena elät.

Ingen käynti juutalaisella lääkärillä

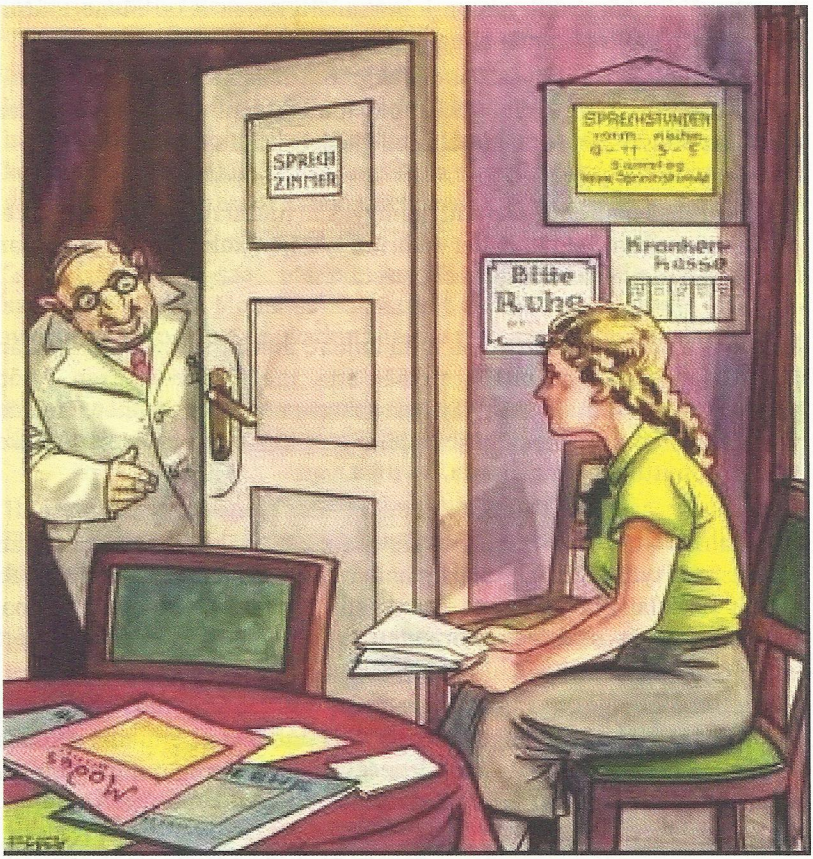

Lasien takaa säteilee kaksi rikollisen silmää ja paksuilla huulilla leikkii irvistys.

Inge on sairas. Hänellä on jo pari päivää ollut lievä kuume ja päänsärkyä. Inge ei kuitenkaan halua mennä lääkäriin. "Miksi mennä lääkäriin tällaisen pikkujutun vuoksi?" hän vain toistaa, kun hänen äitinsä suosittelee hänelle sitä.

Lopulta äidin kärsivällisyys on lopussa. "Hyvänen aika! Mene tohtori Bernsteinin luokse ja anna hänen tutkia itsesi!" äiti käskee.

"Miksi tohtori Bernstein? Hän on juutalainen! Ja kukaan oikea saksalainen tyttö ei mene juutalaiselle lääkärille", Inge vastustaa.

Hänen äitinsä nauraa. "Älä puhu tyhmyyksiä! Juutalaisissa lääkäreissä ei ole mitään vikaa. Teidän Hitler-nuorten tyttöjen kokouksissa puhutaan aina sellaista pötyä. Mitä tytöt siitä tietävät?"

Inge protestoi. "Äiti, voit sanoa mitä haluat, muttet saa solvata meidän järjestöämme! Sinun pitäisi tietää, että me, Hitler-nuorten tytöt, ymmärrämme juutalaiskysymyksen paremmin kuin monet meidän vanhemmistamme. Meidän johtajamme pitävät meille joka viikko lyhyen puhuttelun juutalaisista. Ne toistavat:

saksalainen ei saa mennä juutalaiselle lääkärille. Varsinkaan saksalainen tyttö! Sillä juutalaiset haluavat hävittää meidät saksalaiset. Monet saksalaistytöt menivät juutalaisille lääkäreille saamaan hoitoa, mutta saivatkin osakseen sairauden ja häpeän! Niin meidän nuori johtajamme sanoo, äiti. Ja hän on oikeassa!"

Ingen äiri muuttuu kärsimättömäksi. "Sinä luulet aina, että olet aikuisia viisaampi. Se, mitä sanot, ei ole totta. Katsos, Inge, minä tunnen tohtori Bernsteinin hyvin. Hän on hyvä lääkäri."

"Mutta hän on juutalainen! Ja juutalaiset ovat meidän veriviholliisiamme", Inge vastaa.

Nyt hänen äitinsä suuttuu toden teolla. "Riittää, sinä tottelematon tyttö! Menet heti tohtori Bernsteinin luokse! Jos et tee sitä, niin opetan sinut tottelemaan minua!" äiti huutaa ja kohottaa kätensä.

Inge ei halua olla tottelematon, ja niin hän lähtee. Hän menee juutalaisen lääkärin, tohtori Bernsteinin luokse!

Inge istuu juutalaislääkärin odotushuoneessa. Hänen on tullut odottaa kauan. Hän selaa pöydällä olevia lehtiä. Hän on kuitenkin liian hermostunut lukeakseen enemmän kuin pari lausetta. Hän ajattelee koko ajan keskustelua äitinsä kanssa. Ja oman järjestön yksikönjohtajan varoitus tulee jatkuvasti hänen mieleensä:

"saksalainen ei saa mennä juutalaiselle lääkärille! Varsinkaan saksalainen tyttö! Monet saksalaistytöt menivät juutalaiselle lääkärille parantuakseen, mutta saivatkin sen sijaan sairauden ja häpeän!"

Kun Inge tulee odotushuoneeseen, häntä kohtaa kummallinen kokemus. Lääkärin vastaanottohuoneesta kuuluu huutoja.

Hän kuulee tyttösen äänen: "Tohtori! Tohtori! Antakaa minun olla!" Sitten hän kuulee miehen pilkallista naurua. Sen jälkeen seuraa hiljaisuus.

Inge kuuntelee hengitystään pidätellen. "Mitä tuo tarkoittaa?" hän kysyy itseltään sydän yhä nopeammin sykkien. Hän muistaa taas kerran Hitler-nuorten tyttöosaston johtajan varoitukset. Inge on odottanut jo tunnin. Hän tarttuu erääseen viikkolehteen ja yrittää lukea sitä. Silloin ovi avautuu. Inge nostaa katseensa. Ilmestyy juutalainen. Ingen suusta kuuluu huudahdus. Lehti valahtaa kauhusta hänen käsistään lattialle. Hän hypähtää paniikista ylös. Hänen silmänsä katsovat juutalaislääkärin kasvoja. Je ne olivat perkeleen kasvot.

Perkeleellisten kasvojen keskellä on vahvasti käyrä nenä. Silmälasien takaa vahtii kaksi rikollista silmää. Ja ulkoneville huulille leviää irvistys.

Hymy, joka haluaa sanoa: "Nyt sainkin sinut lopulta käsiini, saksalainen pikkutyttö!"

Juutalainen lähestyy. Hänen paksut sormensa ulottuvat Ingeä kohti. Inge on kuitenkin toipunut ensimmäisestä järkytyksestään. Ennen kuin juutalainen ehtii tarttua häneen, hän huitaisee juutalaistohtoria kasvoihin. Sitten hän syöksyy oven suuntaan. Hengähdyksissään hän juoksee portaista alas ja juutalaisen talosta ulos.

"Hyvä Jumala, Inge! Mitä on tapahtunut?" Kuluu kauan, ennen kuin lapsi pystyy vastaamaan mitään. Lopulta Inge kertoo kokemuksestaan juutalaislääkärin luona.

Hänen äitinsä kuuntelee kauhuissaan. Ja kun Inge on lopettanut tarinansa, äiti laskee häpeästä katseensa.

"Inge, minun ei olisi pitänyt ikinä lähettää sinua juutalaiselle lääkärille. Ymmärsin sen heti, kun olit lähtenyt. Halusin kutsua sinut takaisin, ymmärsin, että sinä olit sittenkin oikeassa. Pelkäsin, että sinulle tapahtuu jotakin. Mutta kaikki selvisi hyvin, Jumalan kiitos!" Äiti huokaa ja yrittää pidätellä kyyneleitään. Inge rauhoittuu vähitellen. Hän hymyilee taas. "Äiti, olet tehnyt minun hyväkseni niin paljon. Kiitän sinua, mutta sinun pitää luvata minulle lopultakin: Hitler-nuorten tyttöjen vuoksi..."

Äiti ei anna hänen lopettaa lausettaan. "Minä tiedän, mitä haluat sanoa, Inge. Minä lupaan sinulle. Luulen, että teitä lapsilta voisi oppia paljon". Inge nyökkää. "Olet oikeassa, äiti. Me Hitler-nuoret tiedämme, mitä tahdomme, vaikka meitä ei aina ymmärretäkään. Äiti, sinä olet opettanut minulle paljon viisauksia. Tänään minä haluan opettaa sinulle yhden". Ja hitaasti ja painavasti Inge sanoo:

"Häijy perkele oli tuo,
Joka juutalaisen toi meidän luo.

Se tahtoo valkoisen naisen lihaa
Silti koko kansaa vihaa.

Juutalaistohtoria ei saa kysyä,
Jos terveenä haluaa pysyä.

Paras lääke vaivan hoitohon
Oman kansan lääkäri on!"

Miten juutalainen kohteli kotiapulaistaan

"Eräs mies odotti minua asemalla. Hän otti hatun päästään ja oli minua kohtaan hyvin ystävällinen. Huomasin kuitenkin heti, että hän oli juutalainen..."

Tämä tarina kertoo 23-vuotiaasta neitosesta nimeltään Rosa. Hän otti yhteyttä Wienissä toimivaan juutalaiseen toimistoon, joka välitti kotiapulaisia. Hänen vanhempansa eivät kuulleet hänestä neljään viikkoon mitään. He olivat hyvin huolissaan. Lopulta he saivat Rosalta kirjeen, jossa tytär kirjoitti, miten hänellä oli mennyt. Vanhemmat lukivat Rosan kirjeestä:

"Kun saavuin Wieniin, eräs mies odotti minua asemalla. Hän otti hatun päästään ja oli minua kohtaan hyvin ystävällinen. Huomasin kuitenkin heti, että hän oli juutalainen. Hänen välitystoimistossaan minun piti heti maksaa palvelusta, vaikka alkuun työtä ei ollut tarjollakaan. Minun täytyi odottaa päiväkaupalla ja olla nälässä voidakseni maksaa majoituksesta. Kun taas menin välitystoimistoon, minulle annettiin matkalippu Englantiin, muualla ei töitä muka ollut saatavana.

Juutalaistoimisto välitti minut töihin juutalaisten luo Lontooseen. Minulla oli erittäin huono palkka ja minun piti työskennellä aamuvarhaisesta iltamyöhään. Minulle ei annettu ruoaksi juuri mitään. Juutalaisrouva kohteli minua kuin jotain koiraa. Vaikka tein töitä ahkerasti ja huolellisesti, minua solvattiin jatkuvasti. "Sinä goi, sinä elukka!" Pari viikkoa sitä kestin.

Sitten onneksi tutustuin erääseen saksalaiseen rouvaan, joka oli miehensä kanssa Lontoossa matkalla. He vapauttivat minut juutalaisten orjuudesta ja ostivat minulle jopa paluulipunkin. Saavun pian takaisin kotiin."

Rosa päätti kirjeensä: "Opin paljon, opin tuntemaan juutalaisen. Juutalainen on saatana, alan vihata heitä niin kauan, kuin elän. Muistan aina sen, mitä hiljattain kuulin:

Muista, saksatar, pieni tai suuri
Juutalainen on pahan alkujuuri.

Hän vihaa sinua, goiksi nimittää,
Vain eläimenä sinua pitää.

Tyttö, kunniasi säilytä,
Juutalaisen töitä vältä.

Puhdas omatunto on vain sen,
joka kiertää kaukaa juutalaisen."

Miten juutalaiset asianajajat petkuttivat kahta naista

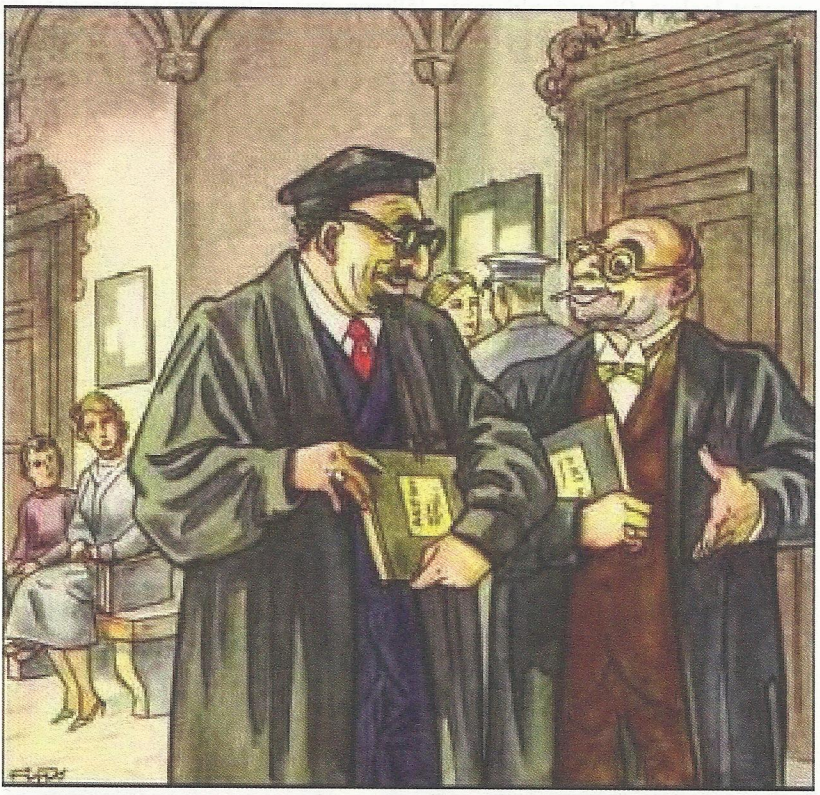

"No, herra Morgenthau, me kumpikin teimme taas hyvän diilin."

"Loistavaa, herra Silberstein! Nyt olemme ryöstäneet kahdelta goilta mukavan summan rahaa ja voimme sujauttaa sen omaa lompakkoomme."

Tämä tarina kertoo juutalaisten asianajajien röyhkeydestä. Kaksi juutalaista asianajajaa lupasi kahdelle keskenään riidoissa olleelle naiselle tuomioistuimessa varman voiton, veloittivat siitä jo ennakkomaksuna kunnon palkkion ja sitten sopivat keskenään tuomioistuinkiistan siten, että saivat oikeudesta tulokseksi ainoastaan suuret laskut. Oikeudenkäynnin jälkeen nuo kaksi asian järjestänyttä asianajajaa onnittelivat toisiaan hyvästä diilistä ja helposti saadusta palkkiosta.

Myöhemmin naiset ymmärsivät, että heitä oli petetty. He sopivat asian keskenään ja oppivat tapahtuneesta tämän: älkää riidelkö ja älkää koskaan menkö juutalaisten asianajajien luokse!

Juutalainen juristi, tuomioistuimen kettu,

Palkka on tärkein, on hälle opetettu.

Oikeudenmukaisuus?

On asia aivan uus.

Pykäliä vääntää,

Mustan valkeaksi kääntää.

Mitä se on – oikeutta?

Ei, se on juutalaisuutta!

Miten juutalaiset rääkkäävät eläimiä

Taas nauta kaatuu maahan. Se kuolee hitaasti. Juutalaiset seisovat sen ympärillä ja vain nauravat.

Tässä tarinassa kaksi poikaa, Kurt ja Otto, hiipivät juutalaisen teurastajan luo ja piiloutuvat ollakseen todistamassa sitä, miten juutalaiset tappoivat lehmän.

Toimenpiteet, miten juutalaiset sitoivat lehmän kiinni ja tappoivat sen, oli täynnä raakuutta, joka on juutalaiselle teurastajalle hupia. Neljä juutalaista pitelivät lehmää maassa, rabbi tuli veitsen kanssa ja viilsi lehmän kurkun auki niin, että eläin kärsien ja verissääni hitaasti kuoli. Juutalaiset seivoivat siellä - ja nauroivat!

Otto sanoi: "Kurt, nyt uskon sinua. Juutalaiset ovat maailman häijyimpiä ihmisiä."

Kurt vastasi: "Niin, juutalaiset ovat murhaajakansa. He tappavat ihmisiä yhtä raa'asti ja verenhimoisesti, kuin tappavat eläimiä. Oletko koskaan kuullut rituaalimurhista? Niissä juutalaiset tappavat poikia ja tyttöjä, miehiä ja naisia. He ovat perkeleitä ihmisen hahmossa."

On olemassa sanonta:

Kateus, viha ja raivo
Siinä juutalaisten pohjaton kaivo.
Se itse itsensä valinnut on,
"Goi" sen mielestä on arvoton.

Eläimet ja ihmiset se tappaa,
Verenhimo sen ei lakkaa,
Maailmasta voi turvallisen saada,
Kun poistuu juutalainen vaara!

Mitä Jeesus sanoi juutalaisista?

"Kun näette ristin, ajatelkaa juutalaisten Kolgatalla suorittamaa hirveää murhaa..."

Maatilan emäntä ja hänen kolme lastaan ovat palaamassa peltotöistä. He pysähtyivät tie varrella, äiti osoitti kädellään ristiä ja kertoi lapsilleen juutalaisten pahuudesta.

"Katsokaa, lapset. Se, joka riippuu ristillä, oli yksi kaikkien aikojen suurimmista juutalaisten vihollisista. Hän tunsi juutalaiset kaikessa näiden ruokottomuudessa ja pahuudessa. Kerran hän ajoi juutalaiset piiskalla kirkosta ulos, sillä nämä olivat tuoneet sinne valuutanvaihtonsa ja keinottelunsa. Hän sanoi juutalaisista: "Perkele on ollut murhaaja alusta asti; te olette isästänne Perkeleestä". Jeesus sanoi heille, että heidän isänsä on Perkele! Tiedättekö, mitä se tarkoittaa, lapset? Se tarkoittaa, että Perkele lähetti meille juutalaiset. Heidän on sallittu käyttäytyä kuten hän, ja niinpä he suorittavatkin rikoksen toisensa jälkeen."

Äiti jatkoi: "Ja koska Jeesus tunsi juutalaiset ja julisti maailmalle totuutta, hänen piti kuolla. Siksi juutalaiset murhasivat hänet. He löivät hänen käsiensä ja jalkojensa läpi naulat, ripustivat hänet ristiin ja jättivät kuolemaan. Niin hirveällä tavalla juutalaiset kostivat. Ja samalla tavalla he tappoivat myös paljon muita, jotka uskalsivat puhua heistä totta. Opettakaa siksi kaikille lapsille tarina ristillä olevasta miehestä ja hänen hirveästä murhastaan, jonka juutalaiset suorittivat."

Viisas ihminen tunnistaa
Juutalaisen valheistaan.
Aika päättyä on yön,
Juutalaisen myyräntyön.

Kansa, huomaa lopulta,
Juutalainen on saatana.
Vapaaksi täytyy päästä,
Juutalaisesta ikeestä.

Rikkaus on juutalaisten jumala

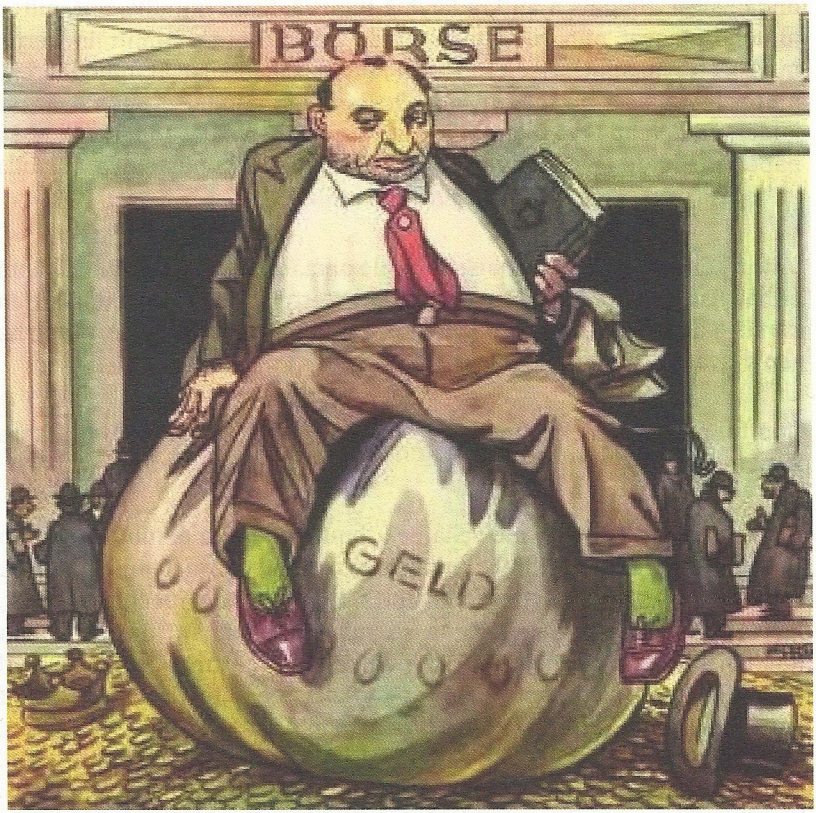

"Juutalaisen jumala on raha. Ja rahan saamiseksi hän suorittaa suurimpiakin rikoksia. Hän ei lepää ennen kuin voi istua suuren rahasäkin päällä, ei ennen kuin hänestä tulee rahan kuningas".

On jo ilta, kun Liselette katselee ikkunasta ulos ja keskustelee äitinsä kanssa isän raskaasta työstä.

Hän sanoo: "Tiedätkö, äiti, mitä minä toisinaan toivon? Toivon, että olisin rikas. Sitten käyttäisin rahaa tehdäkseni muut ihmiset onnellisiksi. Haluaisin auttaa köyhiä ihmisiä. Sano minulle, äiti, miten juutalaiset ovat niin rikkaita? Meidän opettajamme nimittäin kertoi meille, että maailmassa on tuhansia juutalaisia, jotka ovat miljonäärejä, mutta juutalaiset eivät tee lainkaan työtä, ei-juutalaiset taas ovat ne, joiden pitää tehdä työtä. Juutalainen vain puuhastelee! Todellisuudessa paperien, luiden, vaatteiden ja huonekalujen kaupustelulla ei tulla miljonääriksi."

"Aivan", äiti selittää, "juutalaisella ei ole omaatuntoa, ei ole sääliä, häntä ei häiritse se, että hän on pettänyt ja petettyjen ihmisten pitää sitten kärsiä nälkää. Kaikki vain rahan vuoksi ja heitä ei kiinnosta se, miten he sen saavat."

"Mutta äiti, miten ihminen voi olla niin halpamainen?" Liselotte ihmettelee.

"Lapseni, juutalainen ei ole sellainen ihminen kuin me. Juutalainen on Perkele. Ja Perkeleellä ei ole kunnian kanssa mitään tekemistä. Se teot ovat saastaisia ja paljasta rikollisuutta. Etkö ole lukenut Raamattuasi, Liselotte? Siellä on kirjoitettuna se, mitä juutalaisten Jumala kerran juutalaisille sanoi: Teidän pitää syödä kaikki muut maailman ihmiset! Tiedätkö, mitä se tarkoittaa! Että juutalaisten pitää hävittää kaikki kansat, jotka ovat erilaisia kuin he. Heidän pitää käyttää niitä hyväkseen, kunnes ne ovat kuolleet. Liselotte, yritä ymmärtää! Aivan, lapseni, sellainen juutalainen on. Juutalaisten jumala on varallisuus. Varallisuuden saamisen nimissä juutalainen ei pidäty yhdestäkään rikoksesta. Ja hän käyttää sitä meidän orjuuttamiseen, meidän hävittämiseen ja koko maailman tuhoamiseen."

Juutalainen halajaa
Rahaa, rahaa ja rahaa!
Vain tavoite sille on tärkeää,
keinoista veriset jäljet jää.

Maineestaan ei välitä, tuo paha,
Silmissään kiiltää vain raha.
Se tahtoo rahalla orjuuttaa,
Ja hallita koko maailmaa.

Miten työmies Hartmannista tuli kansallissosialisti?

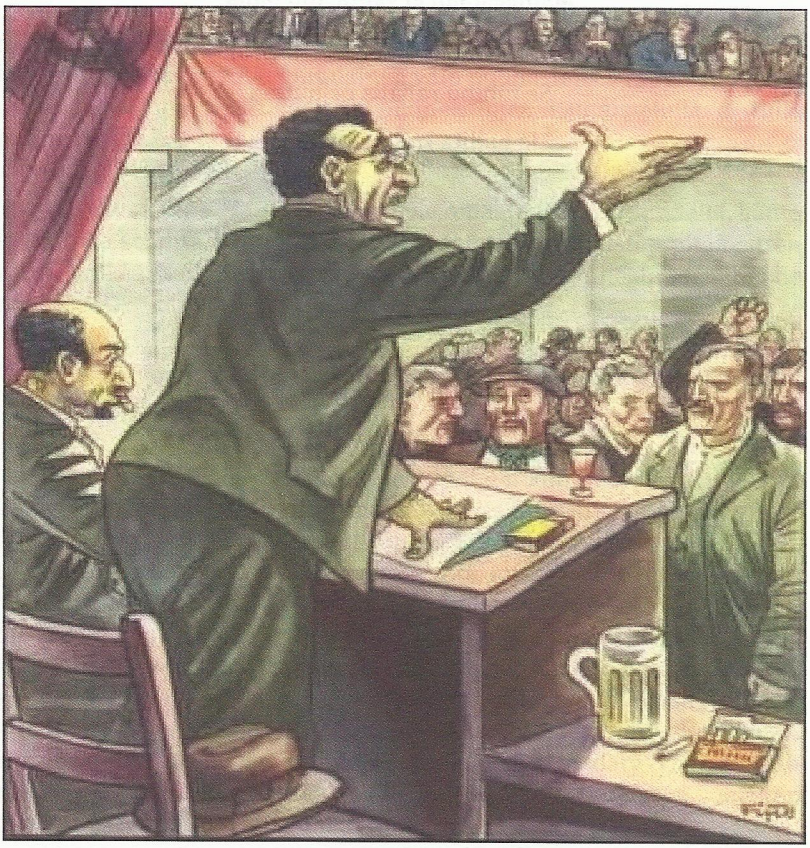

Juutalainen huusi: "Me emme välitä Saksasta... Pääasia on, että meillä itsellämme menee hyvin..."

Tämä tarina kertoo kunnollisesta saksalaisesta työmiehestä, joka kuuli kommunistien kokouksessa erään juutalaisen pitämän puheen. Hän oli kokemastaan järkyttynyt, ja löysikin sen jälkeen paikkansa Hitlerin kansallissosialistien riveistä.

Hitler-nuoret olivat vaelluksella. Matkallaan he kohtasivat työmies Hartmannin, joka halusi kertoa heille tarinan. Hartmann kertoi heille, miten hän oli vuosia aikaisemmin ollut työtön ja sattunut kommunistien seuraan. Hän kuvaili näitä tapaamisia ja sitä, että eräänä päivänä hän sai tietää, että kommunistien johtajat olivat juutalaisia.

"Ja kun yksi juutalaisista puhui koko ajan Venäjästä ja toisteli, että siellä kaikki on paremmin, nousin vihaisena seisomaan ja sanoin hänelle: Miksi puhut vain Venäjästä? Me olemme saksalaisia työmiehiä! Aivan niin, olemme saksalaisia. Me haluamme kuulla Saksasta, emme Venäjästä!"

Hän jatkoi, miten puhuja tiuskasi hänelle: "Mitä sinä Saksasta välität? Ainoa, millä on merkitystä, on se, että meillä menee hyvin ja meillä on hyvät ajat."

"Silloin ymmärsin. Meidän, työläisten, piti muuttua oman isänmaamme pettureiksi. Meidän täytyi tehdä yhteistyötä juutalaisten kanssa Saksan lopulliseksi raunioittamiseksi. Minä en petä omaa maatani. Ei – en koskaan! Käänsin juutalaisille selkäni ja poistuin kokouksesta. Kolme muutakin tuli mukanani. Sinä yönä en saanut unta", työmies kertoi.

Hän jatkoi: "Mutta silloin tiesin, mitä tehdä. Erosin kommuunista, myöhemmin löysin tieni Adolf Hitlerin luo. Ja sanon teille, että seison hänen vierellään niin kauan, kuin elän. Muista aina sen laulun, jota me työläiset lauloimme:

Kestää voi vain yhtenäinen kansa,
kun uhkaamassa on juutalainen ansa.
Levottomuuksia, kapinoita ja lakkoja,
Kulissien takana aina sama toimija.

Kaikki on selvää, silmäsi avaa,
Juutalainen toimii salaa!
Ikuinen rauha silloin saa,
Kun maa on juutalaisvapaa."

Onko kunnollisia juutalaisia olemassa?

"Meistä, juutalaisista, sanotaan aina, että me petkutamme muita ihmisiä. Me valehtelemme ja petämme. Siinä ei ole mitään perää. Me, juutalaiset, olemme kaikkein kunnollisimpia ihmisiä."

Neljä miestä istuu ja keskustelee kapakassa. Yksi heistä on juutalainen Salomon, joka haluaa sanoa muille, että juutalaiset ovat kunnollisia ihmisiä.

Zimmermann tietää paremmin, hän luettelee tapauksia, joissa hän on tavannut juutalaisia kelmejä. Juutalainen tuntee olonsa epämukavaksi ja yrittää löytää tilanteessa pelastusta väittäen, että nuo tapaukset olivat poikkeuksia. Maanviljelijä yhtyy keskusteluun ja tulee Zimmermannia.

Salomon suuttuu. Hän on maksanut oluet ja silti hänen pitää kuulla, miten nuo miehet puhuvat. "Te puhutte paljon typerää roskaa", hän sanoo. Ha huutaa sitten: "Ja ette sanaakaan kunnollisista juutalaisista. Enkö minä ole yksi sellainen? Enkö minä ollut rintamasotilas? Enkö minä puolustanut isänmaata? Enkö minä maksanut teidän oluitanne, te hävyttömät, typerät goi-olennot!?"

Tilassa vallitsee hiljaisuus. Sitten nousee seisomaan työmies, joka tähän asti oli sanonut tuskin mitään, ja heittää juutalaiselle kolikon. "Tässä se on, Salomon. Tässä rahasi. Emme halunneet, että maksat puolestamme. Mutta silti, sinun pitäisi puhua totta! Olet valehtelija! Sinä et ole koskaan kuullut luodin ääntä. Olit kotirintamalla muka korvaamaton, jäit kotiin ja keinottelit itsellesi voittoa. Sitten olit punaisten joukossa ja huusit: "Alas Saksa!" Ja sinä muka olet kunnollinen juutalainen, niinkö? Et sitten vähimmässäkään määrin! Kunnollisia juutalaisia ei ole olemassakaan."

Salomon sieppasi hattunsa ja syöksyi kapakasta ulos kuin perkele. Kaikki nauroivat. "Vahinko, että hän poistui!" Zimmermann sanoi. "Olisin halunnut kertoa hänelle seuraavat säkeet:

Hyvästä juutalaisesta haluaisin kuulla,
Edes yhdellä rehellisellä suulla:
"Hän apua antaa köyhille
ja ystävällinen on kaikille."

Juutalainen kuin pyhimys?

Se voi olla vain erehdys!

Kateus, viha, vaino ja raivo

Juutalaisen mielen pohjaton kaivo."

Jos juutalaiskysymystä ei ratkaista, ihmiskunnalla on edessään tuho

"Se, joka taistelee juutalaisia vastaan, taistelee Perkelettä vastaan."
Julius Streicher

Hitler-nuorten pojat ovat ylpeitä mustasta univormustaan. "Me olemme todellisia Hitlerin miehiä", pojat sanovat. No, "miehet" on hieman liioiteltua, mutta yhdessä asiassa he ovat oikeassa: Hitler-nuoret ovat Johtajalleen uskolliset sekä elämässä että kuolemassa.

Tässä tarinassa Hitler-nuoret keskustelevat keskenään. Yksi heistä kuvailee kansallissosialistien marssia Münchenissä viime 9. marraskuuta, liikkeen marttyyrien päivänä.

"Aivan Johtajan vieressä seisoi kenraali Göring, joka oli aikoinaan haavoittunut Feldherrnhallen luona. Näin myös valtakunnanministerit tri Goebbelsin, Frickin ja Rustin, valtakunnanjohtajat Rosenbergin, Ammannin ja Schwarzin, valtakunnan nuorisojohtajan von Schirachin ja monia muita vanhoja taistelijoita. Heidän edessään Johtaja kantoi verilippua vuoden 1923 9. marraskuuta kunniaksi. Ja verilipun edessä marssi lisäksi mies, joka johti marssia myös vuonna 1923, Julius Streicher."

Toinen Hitler-nuori sanoo siihen: "Me kaikki tunnemme hänet hyvin. Hän on juutalaisten vihollinen. Siksi juutalaiset vihaavatkin häntä."

"Olet oikeassa", sanoo toinen. "Juutalaiset vihaavat ja solvaavat kaikkia niitä, joita he eniten pelkäävät, ja he pelkäävät Streicheria."

Eräs hieman pienempi Hitler-nuori kiinnittää muiden huomiota julisteeseen, jossa on teksti: "Julius Streicher puhuu Volkshallessa aiheesta: Juutalaiset ovat onnettomuutemme".

"Mennään!" sanoo Konrad. "Olen odottanut niin kauan nähdäkseni hänet."

Erich sanoo: "Kuulin häntä kerran eräässä kokouksessa, kaksi vuotta sitten."

"Kerro meille hänestä!", toiset Hitler-nuoret huutavat.

Erich muistelee: "Kokoussali on täpötäynnä. Siellä oli tuhansia ihmisiä. Ensin Streicher kertoi taisteluvuosista ja Kolmannen valtakunnan suurista saavutuksista. Sitten hän alkoi käsitellä juutalaiskysymystä. Se, mitä hän sanoi, oli niin selvää ja yksinkertaista, että jopa me pojat ymmärsimme sen. Hän esitti esimerkkejä aina todellisesta elämästä. Sitten hän oli taas hauska ja kujeili, mikä sai kaikki nauramaan. Äkkiä hän muuttui hyvin totiseksi ja sali vallitsi sellainen hiljaisuus, että olisi voinut kuulla neulan putoamisen lattialle. Hän puhui siitä, mitä juutalaiset merkitsevät koko maailmalle: Jos juutalaiskysymystä ei ratkaista, ihmiskunnalla on edessään tuho!"

Pojat kuuntelivat ja Erich jatkoi: "Sen hän meille sanoi ja me kaikki ymmärsimme sen. Ja kun hän lopuksi huudahti Johtajalle "SIEG HEIL!", syntyi yleinen hurmio. Streicher puhui kaksi tuntia. Se tuntui meistä kuin muutama minuutti. – Niin, hyvät ystävät! Muistan sen tapaamisen aina, enkä koskaan unohda sitä lausuntakuoroa, jota tapaamisen lopuksi saimme kuunnella: Saksasta, jonka Hitler herätti, kaikuu nyt koko maailmaan: vapautukaa juutalaisista ja pelastakaa kansanne ja isänmaanne."

Ihmiskuntaa kalvaa juutalainen ies,
Saksa on pelastus, kukaties.

Saksan aate ja ryhti Saksan,
Pelastaa meidänkin kansan.

SIEG HEIL!

ELÄKÖÖN VOITTO!

MYRKKYSIENI – DER GIFTPILZ

Tämä peruskoulunopettaja Ernst Hiemerin maineikas lastenkirja ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1938. Seuraavana vuonna kirjasta ilmestyi lyhennetty laitos, johon nyt käsillä oleva käännös perustuu.

Alkuperäisistä saksankielisistä kirjoista kysytään huutokaupoissa nykyisin toista tuhatta euroa, mikä osoittaa teoksen saavuttamaa suurta arvostusta.

Kaikki Ernst Hiemerin kolme tärkeintä teosta käsittelevät aihetta, jonka Henry Ford valitsi kirjansa Kansanvälinen juutalainen alaotsikoksi: maailman tärkein kysymys, toisin sanoen juutalaiskysymystä, joka Gazassa käynnissä olevan kansanmurhan vuoksi on jälleen päivänkohtainen ongelma.

Myrkkysienen ohella Hiemerin opettavaksi lastenkirjaksi kirjoittama Der Pudelmopsdackelpinscher ilmestyi vuonna 1940. Kirjaa ei ole valitettavasti vielä suomennettu.

Kolmas, vuonna 1942 ilmestynyt Hiemerin teos koostuu juutalaisia käsittelevistä sanonnoista. Sekin odottaa vielä suomalaista kääntäjää ja julkaisijaa.

Ernst Hiemerin tuotantoon tutustuminen on joka tapauksessa hyvä aloittaa hänen pääteoksestaan, Myrkkysienestä.

Kiinnostavia lukuhetkiä!